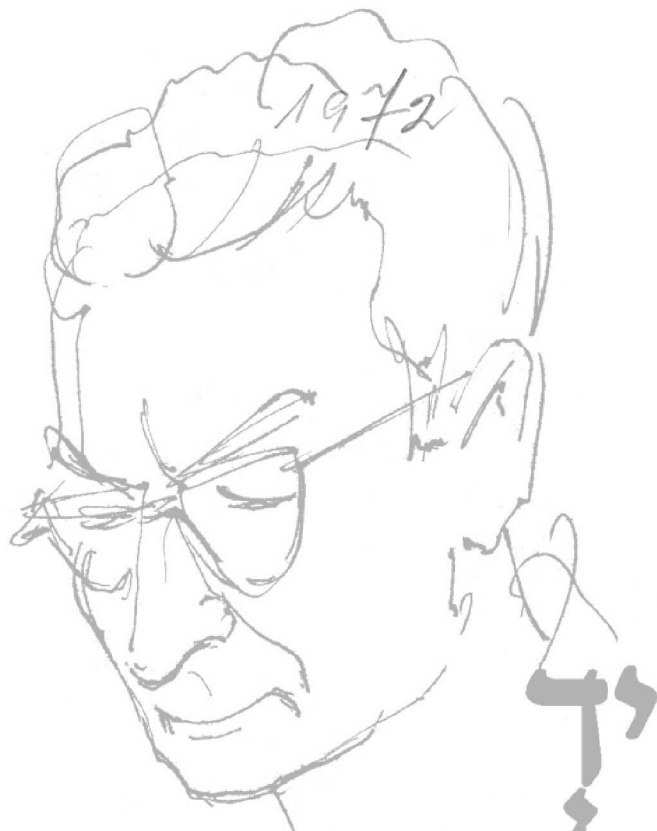

גנזך יד למורשת חיים הזז	
1.2	סימן
1:126	תיק

אחת הא'רה

למורשת חיים הזז

כל הזכויות שמורות

א.ה. [אחת = האופרה]

מדעי-היהדות והספרות העברית החדשה רשוח אחת, שהרי כל עבודת העם היהודי לדורותיו אינה אלא יצירת ספרות. וכבר אמר צונץ בשעתו, על שני דברים עומדים דברי ימי-העם היהודי: על קידוש השם ועל יצירה ספרותית. ויפה אמר.

סופרים בשעתם היו הנביאים וסופרים היו חז"ל, סופרים היו בעלי הפיוט, בעלי המיסחורין, בעלי המוסר, כולם סופרי ישראל היו. שלשלת ארוכה של חכמה ומחשבה של הגות ורחשי-לב, נעגועים וכיסופים, קורות ומאורעות, מעשי עולם.

לשון אחת מקשרת את כולם, ראשונים ואחרונים. קירוב יצירה יש בין אלו לאלו, וכוח זיכרון מקשר בין עבר להווה, בין עבר שערכו על פי מידת ההווה ובין הווה שערכו על פי מידת העתיד. אלו ואלו קיימים ועומדים, עד עכשיו רכי אומר ואבני אומר ורכ אשי אומר ורכ הונא בר ירמיה אומר. עדיין כולם הם אומרים ודבריהם נשמעים.

הכל נמדד באמת-המידה של ספרות, כמתן צורה אמנותית. כל מה שנחקיים בידנו לא נחקיים אלא כשכיל כוח הכישרון האמנותי וטעם הספרותי הטוב. טעם ספרותי היה לחנניה בן חזקיה שאילמלא הוא נגנז ספר יחזקאל. טעם אמנותי יפה היה לחז"ל שלא גנזו ספר קוהלת, והיה

טעמו של ר' עקיבא מן המובחר שאמר: "אין כל העולם כדאי כיום שניתן בו שיר השירים" ומה לנו גדולה מזו שאמר רב יהודה אמר שמואל: מניין לעיקר שירה מן החורה? שנאמר: "ושרת בשם השם אלוהיו." איזה שירות בשם? הווי אומר זה שירה.

זה כוחה של ספרות. פרס זה של האקדמיה למדעי היהדות שהיא עוסקת בספרות ישראל הקבועה לדורות כבוד הוא לי וזכות גדולה שאין גדולה הימנה.

יד
למודרשת
חיים הזז

[אמת = הוויצנה]

מדעי היהדות והספרות העברית החדשה רשות אחת ^{הזז} שהרי כל עבודת העם היהודי לדורותיו אינה אלא יצירת ספרות. וכבר אמר צונץ בשעתו, לעל שני דברים עומדים דברי ימי העם היהודי: על קידוש השם ועל יצירה ספרותית. ויפה אמר.

סופרים בשעתם היו הנביאים וסופרים היו חז"ל, סופרים היו בעלי הפיוט, בעלי המיסתורין, בעלי המוסר ^{אשכול} כולם סופרי ישראל היו. שלשלת ארוכה של חכמה ומחשבה של הגות ורשישי לב, געגועים וכיסופים, קורות ומאורעות, מעשי עולם.

לשון אחת מקשרת את כולם, ראשונים ואחרונים. קירוב יצירה יש בין אלו לאלו, וכוח זיכרון מקשר בין עבר להווה, בין עבר שערכו ~~אשכול~~ על פי מידת ההווה ובין הווה שערכו על פי מידת העתיד. אלו ואלו קיימים ועומדים עד עכשיו רבי אומר ואבני אומר ורב אשי אומר, ורב הונא בר ירמיה אומר. עדיין כולם הם אומרים, נדבריהם בשמעיהם.

הכל נמדד באמת = המידה של ספרות, במתן צורה אמנותית. כל מה שנחקיים בידנו לא נחקיים אלא כשביל כוח הכישרון האמנותי וטעם הספרותי הטוב. טעם ספרותי היה לחנניה בן חזקיה שאילמלא הוא נגנז ספר יחזקאל. טעם אמנותי יפה היה לחז"ל שלא גנזו ספר קוהלת, והיה טעמו של ר' עקיבא מן המובחר שאמר: אין כל העולם כדאי כיום שניתן בו שיר השירים. ומה לנו גדולה מזו שאמר רב יהודה אמר שמואל: מניין לעיקר שירה מן התורה? שנאמר: "ושרת בשם השם אלוהיו. איזה שירות

למוד ששה חיים הזז

בשם? הווי אומר זה שירה.

זה כוחה של ספרות.

פרס זה של האקדמיה למדעי היהדות, שהיא עוסקת בספרות ישראל ^{האמיתית}

הקבועה לדורות, כבוד הוא לי וזכות גדולה שאין גדולה הימנה.